

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Kommissionens pressemeddelelse om forslag til ny fælles fiskeripolitik

Som omtalt i Info-note 156 mødes kommissær Franz Fischler med Fødevareudvalget og Europaudvalget torsdag den 6. juni 2002 kl. 13.30 – 14.30 i lokale 2-133. Franz Fischler vil komme med et oplæg om Kommissionens udspil til en ny fælles fiskeripolitik. Til orientering omdeles Kommissionens pressemeddelelse og tilhørende baggrundsnotat om forslaget til fiskerireform, da en række af forslagene i reformpakken endnu ikke foreligger på dansk.

Med venlig hilsen

Anja Trier Wang

IP/02/764

Bruxelles, den 28. maj 2002

EU's fiskeripolitik: Kommissionen forelægger udkast til reform, der skal give EU's fiskerisektor en fremtid

Svindende fiskebestande, mindre og mindre fangster, for mange fartøjer, der fisker efter for få fisk, stadige tab af arbejdspladser og mangel på effektiv kontrol og effektive sanktioner ..., der er behov for en gennemgribende ændring af den fælles fiskeripolitik. Efter intensive konsultationer med de berørte parter har Europa-Kommissionen i dag fremlagt en pakke ambitiøse reformforslag. Kommissionen fore ng;r, at den årlige praksis med fastsættelse af fangstkvoter på for høje niveauer afskaffes. I fremtiden vil TAC blive fastsat som led i en flerårig forvaltningsplan på grundlag af de seneste videnskabelige råd for at sikre, at der er fisk nok i havet til at genopbygge bestandene. Kommissionen har til hensigt at sætte ind over for den overskydende flådekapacitet ved at afskaffe offentlig støtte til indsættelse af nye fiskerifartøjer. Der bliver flere EU-midler til rådighed til at hjælpe fiskerne med at finde alternativ beskæftigelse og til at foretage en omstrukturering af sektoren. Kommissionen går også ind for ensartede og strengere sanktioner i hele EU. Kontrollen vil blive styrket ved, at der indføres en fælles EU-inspektionsstruktur. For at bringe den fælles fiskeripolitik tættere på fiskerne, industrien, NGO'erne, regionerne og andre berørte parter foreslår Kommissionen, at der oprettes regionale rådgivende råd. For at opnå bæredygtige fiskerier i farvande uden for EU-farvandene på grundlag af et tættere internationalt samarbejde omfatter reformpakken en handlingsplan for bekæmpelse af ulovligt fiskeri og en strategi for udviklingspartnerskaber mellem

"Det må nu briste eller bære for EU-fiskeriet. Hvis vi ønsker at give fiskerne en fremtid, har vi brug for en ny fælles fiskeripolitik. Enten tager vi skridt til at gennemføre reformer nu, eller også vil fiskerisektoren uundgåeligt forsvinde i de kommende år. Den desperate jagt på fisk må høre op. Overkapacitet er ikke blot en trussel for fiskebestandene, men også for fiskernes fremtid. Vi vil have, at EU-s tøtten bidrager til bevarelse og ikke modvirker den. Dette betyder flere EU-midler til at hjælpe fiskerne, flere midler til ophugning af fartøjer, men ikke flere midler til bygning af nye fartøjer. Kun den rette balance mellem flåden og de disponible fisk vil give EU-flåden økonomisk stabilitet og opretholde beskæftigelsen i kystområderne. Kommissionen er fast besluttet på at bringe den årlige fastsættelse af fangstkvoter på u realistiske niveauer til ophør. Vi ønsker en langsigtet strategi, der giver de svindende fiskebestande mulighed for at komme sig og fiskerne mere stabilitet i planlægningen. For at slå hårdt ned på dem, der ikke overholder reglerne, foreslår vi en mere effektiv kontrol og strengere og ensartede sanktioner. Vi fremlægger en handlingsplan for bekæmpelse af ulovligt fiskeri og sikring af bæredygtigt fiskeri uden for EU-farvande. I dag lød sta rtskuddet for en socialt, økonomisk og miljømæssigt sund fiskerisektor i EU", sagde Franz Fischler, kommissionsmedlem med ansvar for landbrug, landdistrikstudvikling og fiskeri.

En mindre, men levedygtig EU-fiskerflåde....

skerisektor i EU", sagde Franz Fischler, kommissionsmedlem med ansvar for landbrug, landdistrikstudvikling og fiskeri.

I betragtning af det akutte behov for at nedbringe fiskeriindsatsen kan det ikke længere være berettiget at give offentlig støtte til nye fartøjer eller til at gøre eksisterende fartøjer mere effektive, da dette virker mod hensigten. Der skal ikke længere gives offentlig støtte til modernisering af flåden, som allerede er for stor. Støtten skal begrænses til foranstaltninger, der forbedrer sikkerheden om bord og ikke indebærer øget kapacitet i tonnage eller maskineffekt. I stedet for at give penge til bygning af nye fartøjer, som kan indgå i en flåde med overkapacitet, vælger Kommissionen at anvende offentlige midler til at eliminere denne overskydende fiskerikapacitet og hjælpe de fiskere, der forlader sektoren, med at finde alternativ beskæftigelse eller gå på pension.

Ifølge de foreliggende videnskabelige udtalelser om de vigtigste EU-fiskebestande og skøn over de pågældende flåders aktiviteter vil den nødvendige nedskæring af fiskeriindsatsen (mellem op til **30 og 60%** alt efter bestandenes tilstand og regioner) som led i flerårige forvaltningsplaner resultere i en anslået udtagning af ca. 8 600 fartøjer, der tegner sig for 8,5% af EU's fiskerfartøjer og ca. 350 000 BT eller 18% i tonnage.

For at fremme den nødvendige ophugning af fartøjer foreslår Kommissionen en omprogrammering af de midler, der for øjeblikket er til rådighed til opbygning af kapacitet, eksport af fartøjer eller oprettelse af blandede selskaber fra Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), og et yderligere beløb på **272 mio. EUR til ophugning som en hasteforanstaltning** for perioden 2003 til 2006 som **supplement til FIUF-midlerne**. Fartøjer, der er nødsaget til at reducere deres aktivitet med mere end 25% som led i flerårige forvaltningsplaner, vil være berettiget til en forhøjelse på 20% af de ophugningspræmier, som for øjeblikket kan udbetales fra FIUF.

... og støtte til fiskerne med en social handlingsplan

flerårige forvaltningsplaner, vil være berettiget til en forhøjelse på 20% af de ophugningspræmier, som for øjeblikket kan udbetales fra FIUF.

Den offentlige støtte, som længe har kunnet ydes til modernisering af fiskerflåden, har fremmet overkapacitet. Alligevel forsvandt næsten en fjerdedel af alle arbejdspladser - i alt 66 000 - i fangstsektoren i perioden 1991-1998. For øjeblikket er 10 fartøjer i EU-farvande på jagt efter fisk, som 5 eller 6 kunne fange uden skade på fiskebestandene eller miljøet.

Kommissionen er udmærket klar over, at det kommer til at koste arbejdspladser at reducere flåden og omstrukturere sektoren. Kommissionen foreslår derfor en omprogrammering af den støtte, der for øjeblikket er øremærket under Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) til fornyelse og modernisering af flåden i perioden 2003-2006. En sådan omprogrammering vil frigøre omkring **460,6 mio. EUR**, som kan

anvendes til at hjælpe fiskerne med at omstille sig til anden beskæftigelse. Kommissionen anslår, at der på et senere stadium kan blive behov for yderligere ressourcer til sociale foranstaltninger på 88 mio. EUR.

Reformen vil derfor resultere i, at der bliver flere EU-midler til rådighed til

- medfinansiering af nationale ordninger for førtidspensionering
- individuelle godtgørelser til fiskere, hvis fartøjer permanent tages ud af brug
- godtgørelser til fiskere som en hjælp til omskoling eller til at diversificere deres aktiviteter uden for havfiskeriet eller
- indførelse i medlemsstaterne af nationalt finansierede sociale ledsageforanstaltninger for fiskere for at lette midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter som led i planer for beskyttelse af de akvatiske ressourcer.

I EU ligger 80% af de fiskeriafhængige områder i mål 1- eller 2-regioner. Der kan også gives EU-støtte til fiskerne til førtidspensionering eller omskoling med henblik på beskæftigelse uden for fiskerierhvervet fra Den Europæiske Socialfond (ESF). Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) støtter foranstaltninger til diversificering af den økonomiske aktivitet.

Kommissionen vil føre bilaterale drøftelser med medlemsstaterne for at vurdere de foreslåede foranstaltningers sandsynlige indvirkning på beskæftigelsen og undersøge muligheden for at foretage en tilpasning af disse fonde og af FIUF. Der vil blive taget behørigt hensyn til de fjernest liggende regioners behov. På grundlag af disse høringer vil Kommissionen fremlægge en handlingsplan, der skal modvirke de socioøkonomiske følger af omstruktureringen af fiskerisektoren. I denne plan vil de finansielle behov blive behandlet. Hvis yderligere støtte er påkrævet efter omprogrammeringen, vil Kommissionen søge at finde mulige kilder til supplerende bistand på EU-budgettet for 2004 eller efterfølgende år.

Et enklere system til begrænsning af EU-fiskerflåden

Medlemsstaterne vil skulle holde deres flådekapacitet inden for de referencegrænser, der er fastsat i det flerårige udviklingsprogram (FUP IV) for den 31. december 2002. Selve FUP-systemet afskaffes. Disse grænser justeres i nedadgående retning for kapacitet, der udtages med offentlig støtte. Medlemsstaterne skal sikre, at **kapacitet, der udtages med offentlig støtte, ikke erstattes. Desuden må der ikke ske nogen tilgang til flåden, uden at en tilsvarende kapacitet er blevet endeligt udtaget uden offentlig støtte.**

Disse foranstaltninger resulterer i en flåde, der er mindre, men hvis fiskeriindsats svarer bedre til de disponible ressourcer.

En langsigtet strategi for bevarelse af bestandene og beskyttelse af miljøet

Vedtagelse af kortsigtede foranstaltninger udskyder blot uundgåelige beslutninger og tillader således overfiskningen og forringelsen af havmiljøet at fortsætte.

Kommissionen foreslår derfor langsigtede forvaltningsplaner for fiskebestandene baseret på sund videnskabelig rådgivning. Disse planer vil sætte en stopper for den årlige politiske hestehandel om samlede tilladte fangstmængder (TAC) og erstatte den med flerårige fangstmål inden for sikre biologiske grænser og en fiskeriindsats, der er afpasset efter disse mål. Rådet fastsætter grænserne for fangster og fiskeriindsats for det første fiskeriår på grundlag af planens mål og den seneste videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand. I de efterfølgende år varetages planens gennemførelse af Kommissionen med bistand fra en forvaltningskomité på grundlag af den seneste videnskabelige rådgivning.

I praksis betyder dette, at fangsterne beregnes i forhold til den maksimale mængde fisk, der kan fiskes med sikkerhed for, at en mængde voksne fisk, som ligger et godt stykke over de biologisk acceptable minimumsgrænser, bliver tilbage i den pågældende bestand.

Med en sådan fremgangsmåde undgås de bratte ændringer af disse TAC fra det ene år til det andet, som forhindrer fiskerne i at planlægge deres fiskeriaktiviteter.

For at **styrke bevarelsen i Middelhavet** vil Kommissionen opfordre medlemsstaterne til at overveje en samordnet strategi for udvidelse af fiskeribeskyttelseszonerne (for øjeblikket gør de fleste middelhavsstater ikke krav på jurisdiktion ud over 12-sømilezonerne).

Den vil også foreslå EU-foranstaltninger for stærkt udsatte fiskebestande og andre bestande, der deles med flåder uden for EU. Desuden vil den tage initiativer til at styrke samarbejdet med de internationale partnere for at fremme udvikling af forvaltningsforanstaltninger for hele Middelhavet.

Bedre beskyttelse af unge fisk, delfiner og hajer

Bifangster og genudsætninger har en negativ indflydelse på det marine økosystem. Unge fisk og sårbare arter såsom delfiner, hajer eller havfugle har været særlig berørt af fiskeriaktiviteterne.

For at afhjælpe disse problemer vil Kommissionen fremlægge forslag om fremme af beskyttelsen af sårbare arter. Der vil om kort tid blive foreslået foranstaltninger til beskyttelse af hajer, herunder forbud mod "finning" (fjernelse af finner og udsmid af fiskekroppen) af hajer i EU-farvande, foranstaltninger til mindskelse af bifangster af delfiner og et bevarelsesprogram for havfugle.

Kommissionen går også ind for, at der indføres mere selektive fangstredskaber, såsom net med større masker eller med kvadratmaskede paneler, restriktioner på fiskeriet for at beskytte unge fisk, følsomme ikke-målarter og habitater, mindstemål ved landing, som svarer til de pågældende redskabers selektivitet, forsøg med forbud mod genudsætninger, hvor udvalgte repræsentative fiskerfartøjer ved hjælp af økonomiske incitamenters tilskyndes til at beholde hele fangsten om bord, og udvikling af økonomiske incitamenters til at anvende mere selektive fangstmetoder.

Bedre håndhævelse ved hjælp af en fælles EU-fiskeriinspektionsstruktur og strengere sanktioner

Den fælles fiskeripolitikens bestemmelser bør anvendes på samme måde i hele EU. Den risiko, lovovertrædere løber for at blive fanget, og de sanktioner, der iværksættes over for dem, varierer dog meget afhængig af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at håndhæve disse bestemmelser. Dette gør kontrol og overvågning mindre effektiv og fører til utilfredshed blandt fiskere, der ønsker lige vilkår på dette område. Kommissionen foreslår derfor, at der oprettes en **fælles inspektionsstruktur**, som skal samle EU's og de nationale midler og ressourcer til kontrolformål. Dette indebærer, at multinationale inspektionshold skal arbejde i EU-farvande og i internationale farvande.

Kommissionen foreslår desuden, at nye teknologier også indføres for mindre fartøjers vedkommende, herunder det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (FOS) og elektroniske logbøger (hvori skipperne skal registrere oplysninger om deres fangster). Disse foranstaltninger vil indskrænke mulighederne for at begå overtrædelser.

I betragtning af, at håndhævelsens kvalitet afhænger af, hvilke skridt medlemsstaterne tager, foreslår Kommissionen, at der iværksættes sanktioner over for medlemsstater, der ikke opfylder deres forpligtelser, fx i form af et fradrag i deres kvoter.

I reformpakken er der forudset **fuldstændig åbenhed** og indsigt, når det gælder medlemsstaternes håndhævelse af den fælles fiskeripolitik. Det foreslås, at der indføres en "peer review-proces", som tjener til, at medlemsstaterne kan tage deres gennemførelse af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik op til fornyet overvejelse. Oplysningerne fra denne proces vil sammen med en **resultattavle** blive sat på internettet.

Sikring af et bæredygtigt fiskeri uden for EU-farvandene

En del af EU-flåden driver fjernfiskeri eller fisker i tredjelandes farvande som led i en fiskeriaftale mellem det pågældende tredjeland og EU. I reformpakken er der afstukket nye integrerede rammer, som viser EU's store interesse i at bidrage til ansvarligt fiskeri.

Kommissionen foreslår, at den politiske dialog mellem EU og udviklingslandene udvides. Formålet er at bistå dem med at udvikle en fiskeripolitik, der gradvis kan forbedre deres evne til at opnå et bæredygtigt fiskeri samtidig med, at opfyldelsen af deres udviklingsmål fremmes, herunder opretholdelse af fiskeressourcernes kvalitet, mangfoldighed og rigelighed som led i fødevarerikkerhed, bekæmpelse af fattigdom og bæredygtig udvikling .

For at bekæmpe ulovligt fiskeri og sikre bæredygtigt fiskeri uden for EU-farvandene fremlægger Kommissionen en **handlingsplan**, der tager sigte på

- at styrke og komplettere den internationale retsorden med henblik på både at afskaffe anvendelsen af fartøjer med bekvemmelighedsflag og at forhindre en praksis med landinger i havne uden forskriftsmæssig kontrol
- at forbedre evalueringen af de bestande, der er til rådighed for EU-fiskerne uden for EU-farvandene
- at opnå bedre videnskabelig rådgivning om bestandenes tilstand, inden der indgås nye partnerskabsaftaler med de pågældende tredjelande, og
- at reformere EU-rammebestemmelserne om kontrollen af fiskeriaktiviteter uden for EU-farvandene.

Større involvering af de berørte parter og øget fleksibilitet for medlemsstaterne

De berørte parter føler ikke, at de er tilstrækkeligt involveret i processen omkring den fælles fiskeripolitik, og at dette har negativ indflydelse på overholdelsen af den fælles fiskeripolitiks bestemmelser. Kommissionen foreslår derfor, at der oprettes **regionale rådgivende råd**, som samler alle de relevante berørte parter på regionalt og lokalt plan. Disse råd skal fremsætte forslag til Kommissionen og medlemsstaterne om spørgsmål vedrørende fiskeriforvaltning og afgive udtalelse om forslag fra Kommissionen og medlemsstaterne, der direkte vedrører det område, de dækker. Medlemsstaterne må også rådføre sig med disse råd, inden de indfører foranstaltninger inden for deres 12-sømilezone.

Kommissionen foreslår også, at **den fælles fiskeripolitik gøres mere fleksibel**, så der hurtigere kan sættes ind lokalt og i nødsituationer ved, at **medlemsstaterne** får mulighed for at træffe de relevante foranstaltninger, for så vidt som de ikke er i modstrid med EU-retten.

Styrkelse af fiskeopdrættets rolle

Akvakultur (fiskeopdræt) er en værdifuld alternativ kilde til beskæftigelse i kystområder samtidig med, at den tilbyder forbrugerne produkter af høj kvalitet. Kommissionen foreslår en strategi for styrkelse af akvakulturens rolle ved hjælp af en række foranstaltninger, herunder forbedring af forskningen og udvikling af nye miljø- og sundhedsstandarder.

Vejen til reform

I **dagens reformpakke** fra Kommissionen indgår en vejviser (se nedenfor) med den overordnede reformstrategi og **forslag til retsakter vedrørende bevarelse, miljøet, støtte til oplægning af fiskerifartøjer, ændringer af FIUF og ulovligt fiskeri**. Disse forslag vil blive behandlet på det næste møde i Ministerrådet den 11. juni 2002. Yderligere forslag til retsakter, rapporter og handlingsplaner følger. De vedrører bevarelse i Middelhavet, fjernfiskeri og fiskeri i henhold til fiskeriaftaler med tredjelande - navnlig udviklingslande - håndhævelse, akvakultur og indvirkningen af flådens omstrukturering på kystområderne. Den nye fælles fiskeripolitik vil træde i kraft i 2003.

Den **fulde tekst til reformforslagene** står på følgende netadresse:

<http://europa.eu.int/comm/fisheries>

Oplysninger om **internet chatten med kommissionsmedlem Fischler den 17. juni 2002** om reformen af den fælles fiskeripolitik fås på:

http://europa.eu.int/comm/chat/fischler2/index_en.htm

Vejviser

Ud over dagens forslag vil Kommissionen fremlægge følgende forslag om følgende emner:

Strukturelle, økonomiske og sociale foranstaltninger

- Handlingsplan, der skal modvirke de sociale, økonomiske og regionale følger af omstruktureringen af fiskerisektoren i EU, i anden halvdel af 2002.
- Revision af retningslinjerne for statsstøtte i 2003.

- Rapport om den økonomiske forvaltning af fiskeriet i Den Europæiske Union i 2003.

Bevarelse

- Handlingsplan for forbedring af den videnskabelige rådgivning i forbindelse med fiskeriforvaltning i anden halvdel af 2002.
- Handlingsplan for genudsætninger i anden halvdel af 2002.
- Handlingsplan for fiskeriforvaltning i Middelhavet i anden halvdel af 2002.
- Adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri i Europa. Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur vil blive anmodet om at udvikle en sådan kodeks inden udgangen af 2002.

Internationale aspekter

- En integreret ramme for fiskeripartnerskaber på nationalt og regionalt plan i anden halvdel af 2002.
- Handlingsplan for en bedre evaluering af bestandene uden for EU-farvande inden udgangen af 2002.

Kontrol og håndhævelse

- Handlingsplan for samarbejde om håndhævelse i anden halvdel af 2002.
- Meddelelse om en fælles inspektionsstruktur inden udgangen af 2002. Den fælles inspektionsstruktur skulle være indført medio 2004.

Andre foranstaltninger

- Strategi for udvikling af europæisk akvakultur i anden halvdel af 2002.
- Meddelelse om gennemsigtighed, effektivitet og overholdelse i anden halvdel af 2002.

MEMO/02/111

Bruxelles, den 28. maj 2002

Reformen af den fælles Fiskeripolitik "Sikring af EU-Fiskeriets Fremtid"

Det centrale i Kommissionens forslag til reform af den fælles fiskeripolitik.

1. Bedre bevarelse af fiskebestandene

Problem:

Kvoterne fastsættes hvert år et godt stykke højere end anbefalet i de videnskabelige henstillinger.

Den gule linje = TAC'er anbefalet af videnskabsfolk
Den røde linje = TAC'er vedtaget af Ministerrådet

Torskebestandene i Nordsøen er blevet reduceret med 60% i de sidste 20 år.

Fiskeridødeligheden for nordsøtorske er siden slutningen af 1960'erne steget så meget, at der er stor risiko for, at bestanden bryder sammen.

Bpa er et bevarelsesreferencepunkt for bestandsstørrelse. Hvis bestanden ligger over dette niveau, anses den for at være inden for sikre biologiske grænser.

Foreslået løsning:

Langsigtede forvaltningsplaner for fiskebestande baseret på sund videnskabelig rådgivning. Med disse planer forsvinder den årlige politiske studehandel om TAC'er (tilladte årlige fangstmængder) og kvoter, som erstattes af flerårige fangstmål, der holdes inden for de sikre biologiske grænser, og en fiskeriindsats, der er afpasset efter disse

mål. Rådet fastsætter fangst- og fiskeriindsats begrænsningerne for det første fangstår på basis af målene i planen og den seneste videnskabelige rådgivning om bestandenes tilstand. I de efterfølgende år forvaltes planen af Kommissionen, bistået af en forvaltningskomité, på basis af den seneste videnskabelige rådgivning.

I praksis betyder dette, at fangsterne vil blive beregnet i forhold til den mængde fisk, der højst må fiskes, hvis man vil sikre sig, at der i den pågældende bestand fortsat vil være en vis forudfastsat mængde voksne fisk tilbage, som ligger et godt stykke inden for de biologisk acceptable minimumsgrænser.

-
- **Bedre beskyttelse af delfiner og hajer**

Problem:

Bifangster og genudsætning har negativ indvirkning på det marine økosystem. Især ungfisk og sårbare arter som delfiner, hajer og havfugle mærker de negative sider af fiskeriet.

Foreslået løsning:

- 1) Nye foranstaltninger til begrænsning af fangst af ungfisk, bifangster i blandede fiskerier og genudsætning.
- 2) En strategi for bedre beskyttelse af sårbare arter.

1. Blandt disse foranstaltninger kan nævnes indførelse af mere selektive fiskeredskaber såsom net med større masker eller udstyret med kvadratmaskede paneler, fiskerirestriktioner for at beskytte ungfisk, følsomme ikke-målarter og habitater, mindstemål afstemt efter fiskeredskabernes selektivitet, forsøg med genudsætningsforbud, hvor man gennem økonomiske incitamenter vil tilskynde et repræsentativt udsnit af fiskerfartrøjerne til at beholde hele deres fangst om bord, og økonomiske incitamenter til anvendelse af mere selektive fangstmetoder.
2. En strategi for bedre beskyttelse af sårbare arter vil komme til at omfatte restriktioner for visse fiskeredskaber og lukkede områder og perioder. Der vil inden længe blive fremsat forslag til foranstaltninger til beskyttelse af hajer, herunder forbud i EU-farvandene mod afskæring af hajfiner og genudsætning af resten af hajerne, foranstaltninger til begrænsning af bifangster af delfiner og et bevarelsesprogram for havfugle.

•

• Fjernelse af EU-flådens overkapacitet

Problem:

EU-flåden er for stor. EU-støtte og national støtte har været med til at skabe denne overkapacitet, som har øget fiskeriindsatsen så meget, at fiskebestandene ikke længere er bæredygtige.

Foreslået løsning:

Kommissionen ønsker, at offentlig støtte skal medvirke til at bevare bestandene og ikke til at reducere dem. Der vil ikke længere blive ydet offentlig støtte til fornyelse og modernisering af flåden, som allerede er for stor. Der vil kun blive ydet støtte til foranstaltninger til forbedring af sikkerheden om bord, som ikke øger kapaciteten udtrykt i tonnage eller maskineffekt. Det betyder, at Kommissionen, i stedet for at støtte bygning af nye fartøjer, som bare ville gøre den i forvejen alt for store flåde endnu større, vil yde tilskud til at få fjernet overskudskapaciteten og til at hjælpe fiskere, der forlader erhvervet, med at finde alternativ beskæftigelse eller gå på pension.

For at fremme den nødvendige ophugning af fartøjer foreslår Kommissionen en omprogrammering af de midler, der for øjeblikket er til rådighed til opbygning af kapacitet, eksport af fartøjer eller oprettelse af blandede selskaber fra Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF), og et yderligere beløb på 272 mio. EUR til ophugning som en hasteforanstaltning for perioden 2003 til 2006 som supplement til FIUF-midlerne.

Det nye forvaltningssystem, som Kommissionen foreslår, giver medlemsstaterne fuld fleksibilitet med hensyn til fordelingen af eventuelle nedskæringer i fiskeriindsatsen, herunder antallet og typen af de fartøjer, der skal oplægges for at nå denne nedskæring.

På baggrund af de seneste videnskabelige udtalelser om de vigtigste EU-fiskebestande og skønnene over den berørte fiskeriflådes aktiviteter vurderes det, at det vil være nødvendigt at nedskære fiskeriindsatsen under de flerårige planer gennem oplægning af ca. 8 600 fartøjer, hvilket er lig med 8,5% af antallet af EU-fiskerifartøjer og ca. 350 000 BT eller 18% i tonnage.

Problem:

Situationen er således, at vi har 10 fartøjer, der jagter en mængde fisk svarende til, hvad 5 eller 6 fartøjer kunne fange uden at skade bestandene eller miljøet.. Hvor stor en overfiskning er der ikke tale om, når 10 fartøjer konkurrerer om at fange fisk nok til, at de kan leve af det? Flådereduktionsmålene i EU's FUP IV-flådereduktionsprogram har ikke været ambitiøse nok, og reglerne har været for udviklede, så derfor har programmet ikke fungeret.

Foreslået løsning:

Kommissionen foreslår et enklere system end FUP til reducere af fiskerikapaciteten. For at hindre, at EU's fiskerflåde udvides, og sikre, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser i henhold til FUP IV, kræves det, at medlemsstaterne holder deres flådekapacitet inden for referencegrænser, som fastsættes på grundlag af de endelige mål for FUP IV. Det betyder, at der først kan tilføres ny kapacitet til flåden, når der er taget mindst lige så meget kapacitet ud, uden at der er ydet offentlig støtte. Når der tages kapacitet ud med offentlig støtte, tilpasses referencerammerne automatisk med størrelsen af den kapacitet, der er taget ud.

- Afhjælpning af de sociale problemer for fiskere, der er tvunget til at forlade fiskeriet

Problem:

Fiskerierhvervet har været i tilbagegang i mange år. Ud over de svindende fiskeressourcer og den for store flådekapacitet kæmper fiskeriet også med andre problemer såsom økonomisk skrøbelighed, dårlig rentabilitet og konstant faldende beskæftigelse. I perioden 1990-1998 forsvandt der 66 000 job i fangstsektoren svarende til en samlet nedgang på 22%.

Hidtil har EU-midlerne på 538,4 mio. €, som Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) hvert år stiller til rådighed, i vid udstrækning været anvendt til fornyelse af flåderne og kun i begrænset omfang til at finde alternative muligheder for fiskere, der tvinges til at forlade fiskeriet.

Disponible FIUF-midler til støtte af fiskeriet for perioden 2000-2006

(inkl. endnu ikke programmerede midler)

Land	Beløb (mio. €)
Østrig	5,3
Belgien	38,5
Danmark	213,3
Finland	40,4
Frankrig	284,6
Tyskland	221,2
Grækenland	211,1
Irland	70,5
Italien	390,3
Nederlandene	39,5

Portugal	234,8
Spanien	1 721,2
Sverige	76,8
Det Forenede Kongerige	221,2
I ALT	3 768,7

Foreslået løsning:

Forslaget om fra 2003 at fjerne den offentlige støtte til overførsel af fiskerfartøjer, også i forbindelse med blandede selskaber, at fjerne støtten til bygning af nye fiskerfartøjer og kun at yde moderniseringsstøtte til fiskerfartøjer, når støtten går til forbedring af sikkerheden om bord, vil frigøre EU-midler på 600 mio. € til afhjælpning af social nød hos fiskerne. Staterne, som er ansvarlige for at prioritere, hvordan alle EU-strukturfondsmidler skal anvendes, kan beslutte helt eller delvis at omprogrammere dette beløb til sociale foranstaltninger. Der ville så være flere penge til:

- at medfinansiere nationale førtidspensionsordninger
- at yde individuel kompensation til fiskere ved endelig oplægning af deres fiskerfartøjer
- at hjælpe fiskerne finansielt med at opretholde eller sprede deres aktiviteter uden for havfiskeriet
- at medlemsstaterne kan indføre nationalt finansierede sociale ledsageforanstaltninger for fiskere for at gøre det lettere for fiskerne midlertidigt at indstille fiskeriet som led planerne for beskyttelse af de akvatiske ressourcer.

Ca. 80% af de fiskeriafhængige områder ligger i mål 1- eller 2-regioner. Dette betyder, at der på regionalt plan er programmeret finansiell støtte til fremme af erhvervsinvesteringer (især i små og mellemstore virksomheder og inden for håndværk og turisme) i disse regioner eller til omskoling under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond (ESF). ESF stiller også midler til rådgivning til justering og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer i alle EU-regioner.

Kommissionen vil afholde bilaterale drøftelser med medlemsstaterne for at vurdere de foreslåede foranstaltningers sandsynlige beskæftigelsesvirkninger, identificere de regioner, hvor fiskerne kan få behov for særlig støtte til at finde nyt arbejde, og undersøge mulighederne for at tilpasse de eksisterende EU-støtteordninger (FIUF, EFRU og ESF). Der vil blive taget behørigt hensyn til de behov, der gør sig gældende i regionerne i den yderste periferi.

På grundlag af disse drøftelser vil Kommissionen også fremlægge en handlingsplan over for de økonomiske og sociale konsekvenser af fiskeriets omstrukturering, så snart den har modtaget de nødvendige oplysninger fra medlemsstaterne. Denne handlingsplan vil supplere og præcisere det foreløbige skøn over tabte arbejdspladser og ligeledes se på finansieringsbehovene for følgeforanstaltningerne til reformen af den fælles fiskeripolitik.

Hvis yderligere beløb viser sig at være nødvendige efter omprogrammeringen og resultaterne af midtvejsrevisionen, vil Kommissionen forsøge at finde mulige kilder til ekstra bistand fra EU-budgettet for 2004 eller senere.

Med den lange tid, der kræves til genopretning af bestandene, bør der endvidere overvejes en langsigtet strategi, til iværksættelse efter 2006, for integreret kystudvikling i områder, der nu er afhængige af fiskeri.

-
- **Skærpet og mere effektiv kontrol**

Problem:

Med de nuværende kontrol- og håndhævelsesordninger er det umuligt at sikre ensartede spilleregler overalt i EU, og derved undermineres den fælles fiskeripolitiks troværdighed. Der er forskelle med hensyn til konstatering og forfølgning af overtrædelser alt efter, hvor et fartøj fisker.

Foreslået løsning:

For at skabe større ensartethed på dette område foreslår Kommissionen, at der etableres en fælles inspektionsstruktur, der skal samordne de nationale og EU's inspektionspolitikker og -aktiviteter, og poolere kontrolmidler og -ressourcer. Der skal fx oprettes multinationale inspektionshold, der skal sættes ind i EU-farvande og internationale farvande. Ny teknologi såsom det satellitbaserede fartøjsovervågningssystem (FOS) skal også anvendes for mindre fartøjer. Vi skylder alle de fiskere, der overholder reglerne, at sikre, at deres bestræbelser ikke konstant undermineres af dem, der overtræder reglerne.

-
- **Skrappe og ensartede sanktioner for overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik**

Problem:

Samme overtrædelser straffes sjældent på samme måde i de forskellige medlemsstater. Fiskerne har ingen garanti for, at overtræderne straffes hårdt nok for at modarbejde fiskerierhvervets overordnede interesser.

Foreslået løsning:

Målet er at skabe ens spilleregler for alle ved at indføre mere ensartede regler for håndhævelse af den fælles fiskeripolitik, herunder regler for, hvilke sanktioner der skal idømmes ved hvilke overtrædelser, og foranstaltninger, der skal hindre, at fiskerne på ny begår alvorlige overtrædelser.

For at håndhævelsen kan blive mere effektiv og ensartet kræver det også, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, og Kommissionen foreslår, at medlemsstater, der ikke overholder reglerne, straffes ved, at man fx skærer i deres fiskekvoter.

-
- **Større inddragelse af aktørerne i den fælles fiskeripolitik**

Problem:

Aktørerne føler sig fremmedgjort i forhold til den fælles fiskeripolitik. Fiskerne, fiskeindustrien, ngo'erne og de regionale myndigheder har ikke været tilstrækkeligt inddraget i udformningen af den fælles fiskeripolitik. På grund af den utilstrækkelige inddragelse undermineres opbakningen til og overholdelsen af de vedtagne bevarelsesforanstaltninger.

Foreslået løsning:

Deltagelse skaber ansvarlighed og en forpligtelse til at få fælles foranstaltninger til at fungere. Derfor foreslår Kommissionen, at der oprettes regionale rådgivende råd for at sikre, at de berørte aktører på lokalt og regionalt plan inddrages i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger, der vedkommer dem.

En bedre forståelse af grundlaget for videnskabelig rådgivning vil tilskynde fiskere og andre relevante aktører til at bidrage mere til indsamlingen af data. Deres ekspertise vil kunne udnyttes i beslutningstagningsprocessen. De regionale rådgivende råd vil kunne forelægge Kommissionen eller de berørte medlemsstater forslag om fiskeriforvaltningsplaner og om gennemførelsen af reglerne i den fælles fiskeripolitik.

Den fælles fiskeripolitik skal gøres mere fleksibel, så man hurtigt kan reagere på lokale forhold og i krisesituationer. Derfor foreslår Kommissionen, at man decentraliserer visse forvaltningsbeføjelser, så det overlades til de nationale myndigheder at løse problemer inden for medlemsstaternes territorialfarvande, for så vidt beføjelserne ikke strider mod EU-retten.

